

Jongeren bazuin

Bidden voor de vrede...

Wanneer ik op een dag als vandaag naar buiten kijk is het guur, koud en ook af en toe zelfs een beetje wit.

Wij hebben het de laatste tijd vaak over de 'tekenen van de tijd' en als ik dan terugkijk naar de afgelopen weken, dan gaan mijn gedachten onwillekeurig naar de vele aanslagen die er in de wereld hebben plaats gevonden. Vrijdag 13 november j.l. de verschrikkelijke aanslagen in Parijs en in Irak, op 17 november j.l. in Yola (Nigeria) een zelfmoordaanslag, waarbij 32 mensen werden gedood, op 18 november j.l. de zelfmoordaanslag in Kano (Nigeria), waarbij 21 mensen werden gedood. Zomaar enkele data waarop zovele onschuldige mensen de dood vonden. Zoveel leed en ellende werden er veroorzaakt door enkelingen. Angstig vragen wij ons misschien af: 'Here, wat zal dit alles zijn?' Ook denk ik aan de vele miljoenen vluchtelingen die huis en haard hebben moeten verlaten om rust te vinden van de

vervolgingen.

Het laat ons zien dat wij echt in het laatst der tijden zijn gekomen, dat Zijn komst nu zeer nabij is. Wij hebben onze hoop en verwachting op Hem gesteld, Hij Die sprak dat wij niet hoeven te vrezen, als wij ons maar aan Hem willen vasthouden, Hem blijven volgen. Dat wij in Zijn geheiligd vierkant zullen blijven.

Deze Adventstijd is een tijd van hoop en verwachting. De Heer en Heiland wil ons bemoedigen in Zijn Woord. Die Lichtstraal Die opgaat in Bethlehem is voor ons allen een teken dat Hij staat te komen.

Wij mogen vertrouwen op Zijn bewaerende Liefde, op Zijn almacht, zeker in deze tijd van hoop en verwachting. Ook mochten wij ons, in de achter ons liggende tijd, verheugen en verblijden over al het werk in Zijn wijngaard. Hij laat immers niet varen het werk Zijner handen. Hij behoedt en beschermt onze broeders en zusters in de Congo, in Georgië, in Issaschar en ook zeer zeker in Juda. Hij wil ons nog steeds

Inhoud van deze Jongerenbazuin

Bidden voor de vrede...	pag. 1
Profetie	pag. 2
Spreuken 16:20	pag. 2
Weet jij wat mij leuk lijkt?	pag. 3
Lid zijn van de gemeente van Jezus Christus	pag. 4
Liefde	pag. 6
Hoe zal het zijn?	pag. 6
Het koninkrijk van God	pag. 7
Gedachteloos of beseffende???	pag. 8

leiden, vertroosten en bemoedigen, ook door het Woord van profetie. Wij mochten met elkaar samen zijn tijdens de heerlijke Maran-athadag in Barneveld, wij mochten getuigen van Hem Die de Liefde is tijdens de lezingen in Zwolle. Wij moeten dan ook onze zegeningen tellen, het zijn er ontelbaar veel.

Winternummer met nadruk op de eenheid!

2015

De Jongerenbazuin is een uitgave van de Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland: www.hazknl.nl.

Dit blad komt 4 keer per jaar uit, in een oplage van 250 stuks, verspreid over de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk en belangstellenden. Wilt u dit blad opgestuurd krijgen? Mail dan met redactie@jongerenbazuin.nl. Ga naar www.jongerenbazuin.nl om dit blad digitaal te bekijken.

Al lijkt het ook vaak hopeloos, wij mogen ons geborgen weten in Hem. Wij mogen vertoeven onder Zijn vleugelen. Wij moeten ons willen laten vormen tot 'levende stenen', zodat wij zullen worden een 'tempel des Heiligen Geestes'.

Wij mogen uitzien naar die Ster van Bethlehem, wij mogen samen optrekken naar dat heerlijke Kersfeest, waar wij de geboorte van onze Verlosser en Zaligmaker mogen gedenken, daar in Bethlehems stal.

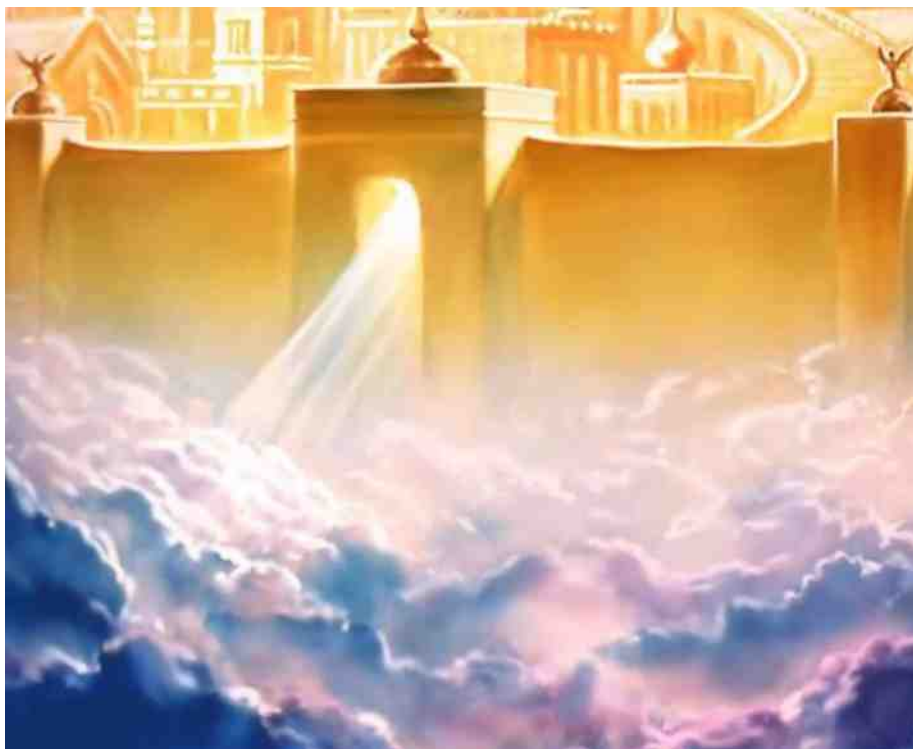
Wij mogen met onze zorgen, met ons verdriet naar Hem toe gaan en vragen of Hij ons wil vertroosten, ons wil dragen en schragen, zodat wij blijmoedig en opgewekt onze weg zullen vervolgen. Dat wij zo samen op weg willen gaan naar die stal van Bethlehem en bidden voor de vrede, ja bovenal voor de Vrede van Jeruzalem.

Hij wil alles aanbrengen wat wij nodig

hebben op onze reis. Wij willen uit wederliefde tot Hem met elkaar optrekken, hand in hand. Wij willen als één volk,

één van hart, één van geest, één van liefde tot Hem, de Allerhoogste voorwaarts gaan, uitzienende naar die grote en heerlijke dag van Zijn wederkomst.

Profetie

Zion, u schone vreedestad! Wat een heil is u beschoren. Zion, gij Bruid van het Lam! Bewaar uw hart rein, dien geen valse goden, maar geef uw hart helemaal aan uw Jezus. Zie, zoals Ik Mijn Zoon in de wereld gezonden heb om te lijden en te sterven, opdat Hij u vrij zou maken van de macht en de straf van de zonde, zie, zo zal Ik Hem spoedig weer zenden om u, Zijn Bruid, de woning van Zijn Vader in te leiden, voor de vreselijke verdrukking komen zal. Dan zult u geen strijd of moeite meer kennen, maar dan zult u een volkomen vrede smaken.

Maar wee! wee u, die niet bij de eerste opstanding behoren zult! Wee! wee u, die de roepstem gehoord hebt en nochtans niet gekomen zijt. Wee! wee u, want vreselijk zal de verdrukking zijn. Zwaar en moeilijk zal het u vallen om staande te blijven in uw geloof. Vliedt dan in Zion, vliedt dan tot uw Jezus, opdat Hij u de woning van Zijn Vader kan binnenleiden, voor die vreselijke verdrukking komen zal. Komt dan tot uw Jezus, want Hij komt haastig.

Komt! ja komt! want vreselijk zal de verdrukking zijn.

(BvoT blz. 482)

Zo willen wij voorwaarts gaan, op de weg van het geloof, naar de stal van Bethlehem, waar wij Hem mogen ontmoeten. Hij zal met ons gaan, over hoogten en door de diepten, als wij ons oog maar op Hem gericht houden, dan zal het ons aan niets ontbreken.

"Waar de weg mij brengen moge, aan des Vaders trouwe hand loop ik met gesloten ogen naar het onbekende land."

Ik wens u allen een fantastische Advent en gezegende Kerstdagen...

R. Blumink

Spreuken 16 vers 20

"Die op het woord verstandelijk let, zal het goede vinden; en die op den Heere vertrouwt, is welgelukzalig."

Het woord waar de spreukendichter het over heeft is het Woord van God, de Bijbel. De Bijbel is een tom tom voor ons leven, hierin staat hoe wij het beste door het leven kunnen gaan. Als we het Woord van God in ons leven toepassen, dan zal het ons ook voor een hoop kwaad bewaren. Het zal ons niet voor al het verdriet besparen, maar het zal ons zo goed mogelijk leiden naar het eeuwige leven. In een relatie moet het vertrouwen langzaam groeien. Dat kan zijn in een vriendschap, werkrelatie of partnerrelatie. Maar ook in de relatie naar God toe! Er is echter tijd nodig om te leren vertrouwen op God. Hoe kunnen we het leren om te vertrouwen op God? We moeten eerst leren kennen wie Hij is. Dat doen wij door met Hem bezig te zijn. Elke dag met de Heer beginnen in gebed en Zijn zegen vragen en door het lezen in de Bijbel wat hij allemaal voor jou en mij heeft gedaan en nog wil doen. Het is fijn om te weten dat de Heer er voor ons is. Ja, ook voor jou. Hij

heeft je lief met een eeuwige liefde, dat mag je weten. Dit is het Woord van God, zalig hij die op de Heer vertrouwt. Amen

Emile Doppenberg

Weet je wat mij leuk lijkt?

Op een zonnige zondag middag na afloop van de dienst stonden wij (Amber en Elianne, twee jongeren uit de gemeente Wageningen) nog even na te praten.

Tijdens dit gesprek kwam Amber met een idee: "Weet je wat mij leuk lijkt? Om alle gemeentes in Juda langs te gaan. Van sommige weet ik niet eens wie daar kerken. En zo horen we ook eens een andere dienaar preken." Elianne was hier erg enthousiast hier over: "Ja! En laten we dan ook een gemeente in Duitsland bezoeken. Of we veel van die dienst begrijpen is nog maar de vraag. Laat staan of we onze zangkunsten wel kunnen tonen." Nog diezelfde avond hebben we onze agenda's naast elkaar gelegd, en een rooster voor de aankomende maanden gemaakt. Begin november hebben we alle tien gemeentes bezocht. Tot we elke gemeente bezocht hebben zullen wij elke uitgave van de jongerenbazuin een stuk schrijven over onze bevindingen. Ben je nieuwsgierig hoe het tot nu toe gaat? Lees dan vooral verder. De

eerste gemeente die wij bezochten was die in Zierikzee. Gelijk de spits maar afbijten door een behoorlijk eind te rijden. Het begon al meteen goed, het vroege opstaan bleek niet voor allebei weggelegd te zijn. Daarnaast bleken wij ook nog een afslag te hebben gemist (het lag aan de navigatie, echt waar!). Een paar minuten te laat kregen wij alsnog een warm welkom door herder Blumink. De dienst wordt gehouden in een prachtige kerk, en alhoewel er weinig mensen daar kerken, is er een enorme toewijding voelbaar. De herder had een mooie, duidelijke preek. Na afloop van de dienst werden wij uitgenodigd voor een kopje koffie met wat lekkers. Wel moesten wij ons

even voorstellen. Van wie waren wij familie? Bij het horen van de naam Hobé konden zij ons gelijk plaatsen. De

kleindochters van profeet Hobé. Al snel kwamen er heel wat verhalen over onze ouders als kinderen naar boven. Die waren niet zo braaf als wij altijd dachten. Onze eerste ervaring met het bezoeken van een andere gemeente gaf ons een warm gevoel. Om broeders en zusters in het geloof beter te leren kennen, juist omdat die eendracht zo belangrijk is. Ook merkten wij dat het in kleine gemeentes erg gewaardeerd wordt als er mensen hun gemeente komen bezoeken. Met een warm en tevreden gevoel reden wij weer naar huis. Zeker voor herhaling vatbaar.

De volgende gemeente die wij bezochten was die in Amersfoort. Dit keer de middagdienst. Ook hier was herder Blumink de voorganger. Het plan om andere dienaren te horen lukte dus nog niet helemaal. Die ochtend was een gezin van buitenaf in Wageningen naar de dienst gekomen. Zij gingen met Elianne in gesprek over de doop. Hoe bijzonder dat de middagdienst in Amersfoort als thema 'opvoeding in het geloof en doop' was. Een aantal vragen die na de ochtenddienst gesteld werden, kwamen in deze preek naar voren. Ondanks dat we allebei geregeld in Amersfoort komen, werden we hier ook weer hartelijk ontvangen. Iedereen vroeg nieuwsgierig naar ons plan en reageerde erg enthousiast. Deze reacties gaven ons nog meer motivatie om door te gaan. Op een vroege zondagochtend reden wij naar Duitsland. De dienst begint om negen uur, wat inhield dat wij erg vroeg ons bed uit moesten. Ook Martin, Taco, Thirza en Arjé hadden interesse om mee te gaan. Waar wij in Zierikzee aan de late kant waren, hadden we hier ruimschoots gecompenseerd door een half uur te vroeg aanwezig te zijn. Bij aankomst van de gemeenteleden bleek onze talenknoebel nog minder

ontwikkeld te zijn dan wij vooraf gedacht hadden. We zouden jullie graag wat meer willen vertellen over de strekking van de preek, ware het niet dat de voorganger erg snel en erg Duits sprak. Wat we wel kunnen vertellen is dat er toch een aantal verschillen merkbaar waren. Bijvoorbeeld dat waar wij het onze Vader na de zonden- en schuldbelijdenis bidden, doen zij dit na de dienst der aanbidding. Ook geven zij het collectegeld voor zij de kerk ingaan. Hier kwamen wij bij de tussenzang achter. Oeps... Wat ook een verschil was, een erg leuk verschil, was het koffiedrinken. Om kwart over tien zaten wij aan een tafel vol taarten, soesjes, berliner bollen en koffie. Na een groepsfoto reden wij rond één uur

weer richting Wageningen.

Een paar weken later zijn Amber en Thirza naar de gemeente Enkhuizen geweest. Eenmaal de auto geparkeerd wilden wij naar de kerk toe lopen. Net naar rechts toe lopende, werden wij aangesproken door een zuster. Jullie gaan naar de kerk toe? Loop dan maar met mij mee naar links. Wat een geluk dat we haar tegen kwamen. Anders liepen wij nu nog door Enkhuizen. Wat ons opviel, was dat er tijdens het zegenen van de offers apart de offers van de zondagsschoolkinderen werden aangehaald. Mooi, dat ook zij benoemd werden. De Bijbellezing was uit Efeze 4, onder andere vers 5 en 6. "Eén Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is." Een prachtig thema. Na de kerk werden wij ook hier uitgenodigd voor een kopje koffie (of twee). Wederom was het fijn om met broeders en zusters na te praten en elkaar beter te leren kennen. De aankomende maanden zijn de gemeenten Amsterdam, Den Haag en Utrecht aan de beurt. Dus, lieve broeders en zusters van desbetreffende gemeenten, staat de koffie al klaar? Amber en Elianne

Lid zijn van de gemeente van Jezus Christus

In dit stukje wil ik graag de aandacht richten op het gemeentelven binnen onze kerkgemeenschap.

Jij en ik, wij wonen in een dorp of een stad en deze woonplaats is onderdeel

van een gemeente. Tot een gemeente horen meestal meerdere dorpen of steden die onder één bestuurlijke eenheid staan van een raad, een burgemeester en wethouders. De bestuurders van een gemeente geven leiding aan de gemeenschap door het vastleggen van verschillende wetten en leefregels. We zeggen wel eens: "zo hebben we het met elkaar afgesproken." De invulling of de uitvoering van deze wetten en leefregels liggen bij alle inwoners van een gemeente zelf. Onderdeel van de leefregels zijn ook de zogenaamde 'ongeschreven regels' welke meer verborgen liggen in onze waarden en normen. Het is niet netjes om afval op straat te gooien. De gemeente draagt zorg voor voldoende afvalbakken

maar deze dienen dan wel gebruikt te worden. Wetten zijn dwingende regels waaraan we ons dienen te houden. Bij het niet naleven van de wet kunnen we aangesproken worden en in het uiterste geval kunnen er zelfs straffen opgelegd worden. De invulling van de 'ongeschreven (leef)regels' worden grotendeels bepaald door ons eigen gedrag. Ook al staan er op diverse plaatsen afvalbakken, we dienen deze wel zelf te gebruiken. Door met elkaar de wet en de verschillende leefregels na te leven

kan een ieder op een prettige manier leven en wonen.

Wanneer we spreken over een gemeente, dan spreken we ook wel over eenheid. De woorden gemeente (gemeenschappelijk) en eenheid geven een gevoel van samen zijn of samen verenigd zijn in één.

In ons kerkelijk leven is een ieder van ons lid van de kerkgemeente waarbij wij zijn aangesloten. Meestal is dit een gemeente die het dichtst bij onze eigen woonplaats ligt. Onze kerk in Nederland (stam Juda) kent meerdere gemeenten. Ieder van ons is lid van één van deze gemeenten. Daarnaast heeft de Hersteld Apostolische Zendingkerk (HAZK) ook nog gemeenten in Duitsland (stam Issachar) en Congo (stam Benjamin). De laatste tijd zijn er ook mooie ontwikkelingen in Georgië en mogelijk dat daar in de toekomst ook gemeenten zullen ontstaan.

Leden van een kerk zijn dus eigenlijk de gezamenlijke gelovigen van een bepaalde kerk en zij vormen met elkaar de gemeente. De zorg voor onze gemeenten binnen de HAZK ligt in handen van de plaatselijke dienaren. De apostel heeft de zorg over alle gemeenten tezamen. Indien er in één van de gemeente een herder is dan heeft deze de zorg over de plaatselijke gemeente. De plaatselijke dienaren vormen echter niet alleen de gemeente. Alle leden, jong en oud, van de (plaatselijke) kerk vormen tezamen met de dienaren de gemeente. Wij geloven dat de Here Jezus Zelf leiding en besturing geeft aan Zijn gemeente. Voor de Heer zijn wij allemaal Zijn ene gemeente. Binnen de HAZK spreken we over de 'plaatselijke gemeenten' waarmee we proberen aan te duiden dat we

het over een plaatselijke kerk hebben. Daarnaast leren we ook dat het gehele christelijke geloof 'de gemeente van Jezus Christus' is. Of we het nu over een plaatselijke kerk of de gehele christenheid in het algemeen hebben, er is sprake van een 'samen verenigd zijn in één.'

Aangesloten zijn bij een gemeente geeft aan ieder verantwoordelijkheden. Samen één zijn. Niet door alleen voor jezelf te handelen maar door met elkaar in éénheid te handelen bereiken we de Heer. De Heer geeft ons door Zijn leiding en besturing en door de Bijbel aanwijzingen hoe Hij wil dat wij Hem volgen. In veel gevallen spreekt de Heer tot de gemeente of zelfs tot het hele volk. Daarnaast leren we op verschillende momenten (denk aan kerkdiensten, zondagsschool, en Bijbelstudie) hoe wij ons geloof dienen te belijden. Een beetje in vergelijking tot het functioneren van een stadsgemeente geeft de Heer ons diverse 'wetten en leefregels' waaraan we ons dienen te houden. Denk dan aan zaken over het bidden en de kerkgang. Uit vele dingen blijken Zijn wetten en leefregels. In al Zijn liefde worden we gelukkig niet direct bestraft of beboet als we ons niet helemaal aan de regels hebben gehouden. We zijn immers mensen met al onze tekortkomingen. Maar de Heer waarschuwt ons wel en vraagt ons om steeds opnieuw te proberen onszelf aan Zijn wetten en leefregels te houden.

In dit stukje wil ik ook de aandacht richten op samen één kerkgemeente te zijn. Naast de genoemde 'wetten en leefregels' bestaat het functioneren van de gemeente niet alleen hieruit maar behoren wij ook aandacht te hebben voor de zogenaamde 'ongeschreven leefregels'. Eerder in dit stukje heb ik al benoemd dat de zogenaamde ongeschreven leefregels grotendeels worden bepaald door ons eigen gedrag. Er zijn zoveel zaken die vanuit je gevoel

of vanuit je hart kunnen komen. Veelal op zondag, tijdens de Erediensten, zijn de meeste gemeenteleden bijeen op dezelfde plaats. Tijdens de viering van de Erediensten is de gemeente fysiek dan het meest zichtbaar. Zo zijn we onder andere opgekomen met als doel om onze dankzeggingen te doen, om Hem te vragen onze zonden weg te nemen, om Hem lofliederen toe te zingen, te leren van de preek, het Heilig Avondmaal etc. Maar zijn we nu alleen naar deze plaats gekomen om voor ons zelf te danken en te bidden, om voor ons zelf te leren? Wanneer we diep in ons hart kijken is dit misschien af en toe best wel waar! Toch zijn we één gemeente en dienen we samen op te trekken om Hem te eren. In het voorgebed wordt dit veelal ernstig duidelijk. Naast de dank voor al Zijn zegeningen wordt er gebeden voor velen die het nodig hebben, denk bijvoorbeeld maar aan de zieken. Op dat moment proberen we natuurlijk ernstig mee te bidden en gaan onze gedachten zeker uit naar de betreffende persoon waarvoor gebeden is. Maar wat doen wij ermee na het gebed en na de kerkdienst? Laten we het dan weer achter ons of proberen wij ook het betreffende gemeentelid later in onze eigen gebeden op te dra-

gen? Nemen we contact op met die persoon of sturen wij een kaartje? Het is noodzakelijk dat we elkaar aanspreken met broeders en zusters. Hierin lijkt een verwijzing te zitten naar een familieband. Samen hopen wij als één lichaam Zijn bruid te mogen zijn. Maar

zijn wij wel dat ene lichaam? Hebben wij dezelfde belangstelling voor de (mede) gemeenteleden) als bijvoorbeeld voor je eigen vader of moeder? Als lid van een gemeente is het ook belangrijk om je in te zetten voor de gemeente. Ieder natuurlijk naar zijn of haar mogelijkheden. Inzet voor de gemeente betekent inzet voor de Heer. De kerk of het kerkgebouw is Zijn huis. Zetten we ons ook wel eens in om daar iets moois van te maken? Of leggen wij die verantwoordelijkheden liever neer bij dezelfde mensen die het toch altijd doen? Zo verricht de kerk ook veel werk ter versterking van het geestelijk

leven, denk onder andere aan de steeds terugkerende tijdschriften als 'de Stem' of 'de Jongerenbazuin'. Denk je er wel eens aan om uit eigen beweging een stukje hiervoor te schrijven en zo mee te helpen aan het werk in de gemeente? Groeten wij onze broeders en zusters bij het binnenkomen in de kerk? Interesseren wij ons oprecht voor onze mede broeders en zusters? Er zijn natuurlijk veel meer voorbeelden te noemen waarin wij onszelf maar ook onze mede – gemeenteleden kunnen versterken en dus in het geloof.

Dit artikel heeft zeker niet tot doel om met een beschuldigende vinger te wijzen. Integendeel zelfs. Met dit artikel hopen we een ieder weer wat bewuster te mogen maken wat het betekent om lid te zijn van een gemeente. We zijn altijd zo druk met onze dagelijkse bezigheden waardoor het kerkelijk leven in veel gevallen naar de achtergrond verdwijnt. Het allerbelangrijkste uit ons leven verschuiven we dus naar de achtergrond? Hoe steviger de gemeente staat hoe meer eer dat is voor de Heer en hoe meer de Heer in Zijn gemeente kan en wil werken. Dat is tot zegen voor ons allemaal.

Jeroen van de Pavert

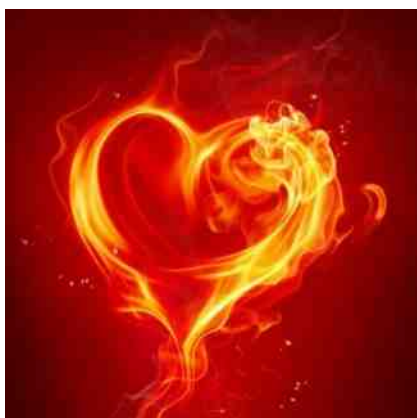
LIEFDE

“En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de mees- te van deze is de liefde.”

“De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.”

Hoeveel is over deze zinnen in 1 Kor. 13 al niet geschreven? Ik denk dat het voor de meesten de bekendste teksten uit de Bijbel zijn. Toch wil ik er nog wat over schrijven. Over de liefde die God ons wil schenken.

Zijn liefde is zo anders dan van ons mensen. Hoe vaak vergeten wij lief te hebben als iemand ons krenkt. Bij God is dat niet zo. Hij schenkt ons Zijn liefde ongeacht onze tekortkomingen. Maar hoe voelt de liefde van God

dan? Het heeft mij heel wat jaren gekost om dat te begrijpen. Een aantal jaren geleden had ik een gesprek met een voorganger waarin dit aan de orde kwam. Hij vroeg of ik de liefde van de Heer voelde. Ik moest beschaamd bekennen dat ik niet wist hoe dat is. Hij vroeg of ik wel eens door een lied, een preek, bij een pro-

fetie geraakt werd (emotie voelde). Gelukkig kon ik dat beamen. De blijdschap die je dan van binnen voelt is dus Zijn liefde.

Hebben velen van ons dat niet ervaren bij de laatste Maran-athadag?

In alle gemeenten is het boekje dat als voorbereiding is gemaakt voor de afgelopen Maran-athadag behandeld. Op bladzijde 6 staat de profetie die op de Maran-athadag van 2013 is gekomen. De Heer zegt ons daar dat Hij ons Zijn liefde heeft geschonken. Maar ook dat wij ons hart aan Hem moeten schenken (open zetten), opdat wij elkaar lief zullen hebben. Vanuit de wereld wordt ons verteld, dat wanneer we iets goeds doen voor een ander, we dat doen om onszelf een goed gevoel te geven. Voor ons zou dat anders moeten zijn. Wij zouden dit moeten doen uit wederliefde naar God. Als we bedenken wat God allemaal voor ons gedaan heeft en iedere dag ons Zijn zegeningen schenkt, hoe fijn is het dan om Zijn liefde door te mogen geven aan onze medemens. En als we voor een ander iets moeten opofferen dan hoeven we alleen maar te denken aan wat Christus voor ons gedaan heeft en is geen offer teveel. Dan mogen we God danken dat Hij ons heeft willen gebruiken om Zijn liefde door te geven en kunnen we vanuit ons hart zingen: U zij de glorie. En een prettige bijkomstigheid is nog wat in 1 Pet. 4:8 staat: “Maar vooral hebt vurige liefde tot elkander; want de liefde zal menigte van zonden bedekken.” Ik wens iedereen Gods grote liefde toe.

Mirjam Keijsper

Hoe zal het zijn?

Daar staan we weer kwetsbaar en klein hoe zal het worden hoe zal het zijn?

366 nieuwe dagen in het verschiet brengen ze vreugde of wordt het verdriet?

De toekomst is voor ons verborgen gisteren is voorbij denk nog niet aan morgen,

maar leef vandaag nu in het heden meer heeft God je niet gegeven.

Geniet van het moment of huil maar als het moet God is er bij Hij is Liefde, God is goed!

Meer heb je niet nodig als dit je houvast is dan kom je er wel doorheen ook al gaan er dingen mis.

Hef je hoofd om hoog blijf niet aarzelend op de drempel staan dank God in alles samen met Hem kun je het aan!

Het Koninkrijk van God (deel 3)

In Hebreëen 1: 13 en 14 staat "En tot welken der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten? Zijn zij niet allen gediensdige geesten, die tot dienst uitgezonden worden om dergenen wil die de zaligheid beërven zullen?"

Wat is dit een zekerheid die de Heer heeft gesproken! Laten we niet in het duister blijven wandelen en handelen, maar juist bidden! Bidden is de adem van ons geloof.

Mattheus 25 vers 7 "Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen." Zij stonden op... In Openbaring 11 vers 11 lezen wij over de twee getuigen van God (getuigenis van het Apostolisch/Profetisch Woord) waar we mee te maken krijgen dat zij straks moeten zwijgen van de hooggeplaatsten en de antichrist. In vers 11 staat: "dat zij op hun voeten stonden." Hier wordt het Evangelistenambt en het Herderambt mee bedoeld. Wil je meer hierover lezen, dan vind je dit in het Boek voor onze Tijd op blz. 643-652 (vijfde druk).

Ik wil dit aanhalen zodat we een beetje een beeld krijgen van de gelijkenis uit Mattheus 25 en in eigen woorden uitgelegd met geestelijke betekenis!

Ze werden wakker en omdat het donker was, paktten ze hun lampen die ze klaar voor gebruik hadden meegenomen.

Lampen staat voor het Woord van God, oftewel, de Bijbel. Hier halen

wij onze kennis en onze levenswandel uit, anders heb je er niet veel aan en dat ondervinden dus ook vijf dwaze maagden. Verzen 8 en 9: "En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geef ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. Maar de reserveolie (het beeld van de Heilige Verzegeling, Hebreëen 1:9 of Johannes 1:32;3:33-34) hadden de dwaze maagden niet, en konden de wijze maagden ook niet meer geven, want dan zou er niet genoeg voor beide zijn en zeggen ze daarom ook "ga naar de verkopers" er zullen dus nog uitdelers zijn/komen om de olie te kunnen geven. Het apostelambt erkennen wij als uitdeler van de olie. Ook de andere ambten en de zeven gaven van de Heilige Geest zullen weer gegeven worden, Openbaring 12:17.

Vers 10, 11 en 12 "Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heere, Heere, doe ons open. En hij antwoordende zeide: Voorwaar zeg ik u, ik ken u niet." Oei wat nu? Het was nog steeds onverwachts dat de Bruidegom dus kwam, en de wijze maagden stonden klaar en gingen mee en de deur werd

gesloten. Dit komt toch wel hard aan, maar waarom zegt de Heer "Ik ken u niet"? Hij heeft ze ook niet gezien toen Hij kwam om ze op te halen, want de dwaze maagden hadden zich niet goed voorbereid, ze hadden door te weinig olie of anders gezegd met het Woord en de werken van de Geest bezig geweest! Vers 13 "Waakt dan, want gij weet de dag noch het uur." Het laatste vers is duidelijk, want niemand weet, zelfs de Zoon van God niet, wanneer Zijn Vader onze God het bruilofsfeest zal aanvangen, Marcus 13: 26-33.

Laten wij dus goed opletten wat we doen, waar we mee bezig zijn en hoeveel tijd je aan de Heer besteedt door de week. Maar kom ook op zondag in Zijn huis waar je steeds weer nieuwe kracht mag ontvangen door je schulden te belijden en naar het Heilig Avondmaal te gaan. Dat is wat ons in deze tijd nog uitzonderlijk maakt. vergeet niet dat je een kind van God bent door de doop. En dat de verzegeling

ons tot eersteling maakt op de dag van Zijn wederkomst. Bereid je dus goed voor door te lezen en te bidden maar ook in de omgang met je medemens en de geboden na te leven. Als wij dit doen, dan mogen wij er zeker van zijn dat we erbij zijn, net als de wijze maagden! **MARAN-ATHA JESUS KOMT.** Door Zijn dood mogen wij leven in eeuwigheid, amen. Gezegend de Kerstdagen!

Annabelle Doppenberg

Gedachteloos of beseffende???

Wij, jullie en ik, mogen elke zondag weer opnieuw naar Zijn huis gaan om Hem te dienen. Wanneer wij onze plek hebben ingenomen luisteren wij naar hetgeen de dienaar heeft overdacht.

Wij belijden onze zonden en schuld, wij worden vrijgesproken door het ambt der verzoening en wij zingen lofliederen tot Zijn eer.

Wat ik mij echter wel eens afvraag... beseffen wij eigenlijk wat er allemaal gebeurt? Worden wij niet in beslag genomen door eigen gedachten, die ons dus afleiden van de predicatie? Het zal ons allemaal wel eens gebeuren, wij zijn en blijven immers mensen.

Wij mogen ons hart voor Hem uitstorten en Hem vragen om hulp en bijstand, wij zingen de opgegeven liederen vaak gedachteloos mee. Lezen/beseffen wij eigenlijk wel WAT wij zingen? Bijvoorbeeld het 3e vers van Gezang 201:

"Ik heb mijn God, dat is genoeg, ik wens mij niets daarneven. Veel meer dan 't meeste, dat ik vroeg, is mij in Hem gegeven: mijn hoogste goed, mijn troost in smart, de trouwe Vader van mijn hart, mijn eeuwig licht en leven."

Wat hebben wij nu eigenlijk echt nodig in ons leven? Niets, dan alleen God de Vader, wij hebben dan niets anders te wensen toch dan dat Hij in ons hart wil wonen? Als dat zo is, dan hebben wij toch niets meer te wensen. Hij wil ons oneindig veel meer geven dan wij vragen.

Denken wij maar eens terug aan die ene moordenaar aan het kruis. Hij vroeg aan de Here Jezus: "Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn." En de Heer antwoordde hem: "Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn." (Lukas 23 vers 42 en 43) De moordenaar kreeg dus ook heel veel meer dan dat hij vroeg.

Dat de Heiland dan ook in ons aller hart het 'hoogste goed' mag zijn, ons eeuwig licht en leven. Dan zal de Zonne der gerechtigheid ons hart verlichten door Zijn Geest, de Heilige Geest. In en door Hem zullen wij dan ook eeuwig mogen leven, voor altoos bij Hem mogen zijn en Hem kennen van aangezicht tot aangezicht.

Dat wij echt na willen denken en beseffen wat wij horen en zingen tijdens onze erediensten. Dat dit verlangen in ons aller hart zal mogen leven, ook in deze Adventstijd.

R. Blumink

Colofon

Redactie:

herder R. Blumink
Jeroen v.d. Pavert
Emile Doppenberg
Annabelle Doppenberg
Maurice Thesselaar

Contact:

www.jongerenbazuin.nl
redactie@jongerenbazuin.nl

Uitgever:

Editoo
www.editoo.nl

Een volgende keer in de Jongerenbazuin:

-God in het huwelijk

-De opstanding

-Een spreuk

-Een artikel van jou? Mail het ons voor 22 februari 2016